

«ЧЫМ БОЛЬШ ПЕСЕНЬ — ТЫМ ЛЕПШ!»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «43».)

Пасля заканчэння ўніверсітэта набіраўся першы склад Маладзёжнага тэатра эстрады. Працавала ў ім пэўны час. Дарэчы, ва ўніверсітэце са мной вучыліся знакамітасці, напрыклад, Вольга Змуршчык, малодшай на курс была Вікторыя Алешка. Памятаю, як разам з Вікай хадзілі ў трэнажорку — яна заўсёды з песняй і спортам (смяецца). Песні ў яе шыкоўныя, нездарма ж заслужаная артыстка! Кампазіцыю «Сапраўднае золата» абжаю!

— У вас прыгожае прозвішча ці гэта псеўданім?

— Гэта не сцэнічны псеўданім, а маё дзявочае прозвішча (смяецца). Нас, Благадзіраў, не так шмат. Многія мяркуюць, што яно балгарскае, украінскае, хоць мы найчысцейшыя беларусы. Род па бацькавай лініі з Магілёва. Калісьці прапрадзядулю назвалі так таму, што займаўся дабрачыннасцю. Я падымала генеалагічнае дрэва. Жыў пры царкве. Быў вельмі паважаным у сваёй мясцовасці чалавекам. Паступова форма прозвішча змянялася — Благадар, Благадзэ, Благадзір (пасля не зусім правільна напісалі). Трэба сказаць, што працягваю жыццёвую місію продкаў — з'яўляюся творчым арганізатарам шматлікіх дабрачынных праектаў.

— Елеп, раскажыце пра сваю сям'ю.

— Падчас вучобы ва ўніверсітэце культуры і мастацтваў сустрэла мужа.

Нарадзіла сыночка Рыгора. Памятаю: я на канцэрце, а родныя прыезджалі да мяне па малако для малага. Дзякуй, што побач былі матуля, свякроў, свёкар, нават аднакласнікі падтрымлівалі. Без падтрымкі нават не ведаю, як можна спраўляцца. Першы год, калі здаралася выхадзіць у свет, не было часу ўсё разглядаць — прыбегла, спаць паклала, малака на-

гародзілі медалём ад часці. Працую на карысць унутраных войскаў: напісала дзве песні для іх — «Беларускі спецназ» і «Дзякуй за службу». Трэцяя — «Унутраныя войскі» — у распрацоўцы.

— А яшчэ вы ўладальніца аднаго з самых рэдкіх жаночых галасоў — кантральта...

— Гэта нізкі голас з сакавітымі нотамі, прыгожымі,

паўсюль просяць выканаць. Карыстаецца папулярнасцю песня, з якой некалі пачынала, — «Нереально красивая». Ну, а сингл «Там» часта круцяць па радыё, а на канцэртах усе падпяваюць. Найбліжэйшым часам думаю выпусціць відэаверсію песні. Спяваю эстраду, поп. Аднак у мяне розныя кірункі: ёсць нават поп-рок — кампазіцыя «Лёд», на якую

Чатыры гады працую з Юрыем Кісялём, кіраўніком Palyuproduction. Песні рэальна стрэлілі і гучаць на радыёстанцыях. Кампазіцыі на ваенную тэматыку, напрыклад, піша для мяне Таццяна Кажэўнікава.

— Вы атрымліваеце юрыдычную адукацыю. Думаеце калі-небудзь змяніць дзейнасць?

— У нашай справе вельмі важна разбірацца ў юрыдычных пытаннях. Вучуся ў Акадэміі кіравання на факультэце кіраўніцкіх кадраў па спецыяльнасці «Юрыспрудэнцыя». Цікава вывучаць аўтарскае права. Лічу, атрыманыя веды спатрэбяцца ў працэсе творчай дзейнасці. Сферы культуры кіраўнікі заўсёды патрэбны! Магу ім быць. Чаму б і не! (усміхаецца).

— Як аднаўляецеся? Дзе чэрпаеце сілы?

— За 20 кіламетраў ад Мінска ёсць вёска Азярычына. Там у нас гаспадарка. З мужам разводзім пародзістых курэй (смяецца). Яны ясуць блакітныя яйкі. Не кармлю іх аніякай хіміяй. На лецішчы люблю адпачываць. Аднаўляюся менавіта так! Займаюся спортам, бегам, хаджу ў трэнажорную залу. Як кажуць: рух — гэта жыццё. Трэба абавязкова займацца спортам. Ездзіць у вёску — перазагружацца пасля канцэртаў. А колькі ў нас цудоўных санаторыяў! Адпачываю ў «Прыазёрным». А «Пліса» чаго варта — тое ж самае, што ў Турцыю паехаць! Вельмі любім з мужам раку Бярэ-

рыхтавала — перадала, пабегла далей песні спяваць. З павагай адношуся да жанчын, якія нараджаюць шмат дзяцей: гэта такая цяжкая праца!

— Вы з'яўляецеся салісткай ваенна-духавага аркестра вайскавай часці 3214...

— Гэта асноўнае месца працы. Сёлета мяне ўзна-

аксамітнымі, якія кранаюць душы. У хоры спявала другім альтом.

— Па якіх кампазіцыях вас пазнаюць?

— Песні, якія выконваю на галоўных мерапрыемствах краіны, розныя. На патрыятычную тэму ёсць цудоўная кампазіцыя з кліпам «Прозвештай, родная Беларусь!» Яе любяць і апошнім часам

зняты прыгожы кліп. Чым больш песень рознай тэматыкі — тым лепш! У аркестры спяваю і эстрадныя, лёгкія кампазіцыі, і творы на ваенную тэматыку.

— З якімі аўтарамі супрацоўнічаеце?

— Многія дасылаюць мне дэмкі, практычна гатовыя. Шмат песень, дзе аўтар — і музыкі, і слоў — я сама.

Бліц-апытанне

— Калі колер, то гэта...

— Белы.

— Калі пара года, то ...

— Лета.

— Калі кніга, то гэта...

— Ліён Фейхтвангер, раман «Гоя, альбо Цяжкі шлях пазнання» (люблю чытаць пра вялікіх людзей).

— Калі эпоха, то гэта...

— Наша, сучасная. Яна мяне задавальняе.

— Калі пачуццё, то гэта...

— Любоў. Без гэтага пачуцця нічога не атрымаецца. Трэба любіць сваю справу, радзіму, людзей вакол.

зіну. Сёлета паспела пабываць у Грузіі і ў Шры-Ланцы. Хачу ў Кітай. Увогуле, люблю вандраваць. Абжаю Сардзінію, Стамбул. Запомнілася экскурсія на радзіму Напалеона Банарты. Гэта было маё жаданне пасля прачытанай кнігі. А яшчэ ў мяне ёсць хобі: пішу карціны алеем — катой і прыроду.

— Назавіце вашыя галоўныя якасці, якія дапамагаюць па жыцці.

— Па-першае, я адказны чалавек. Калі сказала — зрабіла. Кантралюю любы працэс. Гэтая мая якасць нумар адзін. Па-другое, у адносінах прытрымліваюся правіла шчырасці. Па-трэцяе, люблю сваю справу. Без гэтага не будзе водгуку ад гледача.

Гутарыла Надзея ЗУЕВА. Фота з архіва спявачкі.

Узаемадзеянне

ПАСПЯВАЕМ У СМАЛЕНСКУ

Маштабны фестываль «Моладзь — за Саюзную дзяржаву» пройдзе ў Смаленскай вобласці з 11 да 15 верасня. Ён збярэ 300 удзельнікаў, а разам з гледачамі і гасцямі ўвогуле аб'яднае 15 тысяч чалавек. Праграма форуму абячае быць насычанай і цікавай. Так, на працягу тыдня пройдуць урачыстае адкрыццё і закрыццё фестывалю, выязныя канцэрты ў гарады Смаленскага рэгіёна, тэматычныя праграмы

для ўдзельнікаў фестывалю, сустрэчы з ветэранамі вайны і працы, студэнтамі ВУНУ, вечары дружбы моладзі Беларусі і Расіі і шмат іншага. Аднай з цэнтральных падзей стане Конкурс выканаўцаў маладзёжнай песні. Карэспандэнт «Чырвонкі. Чырвонай змены» паназірала за адборачным турам і пазнаёмілася з тымі, хто будзе абараняць гонар нашай краіны на міжнародным спаборніцтве.

— Вось ужо 17 гадоў БРСМ з'яўляецца арганізатарам аднаго з найбуйнейшых на постсавецкай прасторы фестывалю творчасці «Моладзь — за Саюзную дзяржаву». У гэтым годзе ён напоўнены шэрагам сэнсаў. Перш за ўсё, гэта 80-годдзе вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, а таксама 25-годдзе падпісання Дагавора аб стварэнні Саюзнай дзяржавы, — заявіў першы сакратар ЦК ГА БРСМ Аляксандр Лук'янаў.

Распаўёў, што на форуме прадуладжаны шэраг актыўнасцяў, якія дазваляць маладым людзям акулунца ў фестывальны драйв, паглядзець на Смаленшчыну:

— Вядаю, яны будуць спаборнічаць у конкурсах, але галоўнае — пазнаёмяцца, будуць сябраваць.

З розных куткоў нашай краіны паступіла больш за 220 за-

явак, але толькі 19 найлепшых выканаўцаў узялі ўдзел у выніковым адборачным туры. Гэта салісты, аўтары-выканаўцы, дуэты ці ансамблі ва ўзросце ад 16 да 25 гадоў. Кожны ўдзельнік прадставіў дзве песні, дзе першая раскрывала тэму любові да Радзімы, а другая — сучасныя маладзёжныя тэндэнцыі. Кампазіцыі выконвалі на рускай ці беларускай мовах, а ў якасці выключэння дазвалялася выкананне адной з песень на нацыянальнай мове выканаўцы. Акрамя таго, усе выступленні праходзілі пад фанаграму «мінус адзін».

Парадак нумароў адборачнага тура быў вызначаны лёсаваннем, а ацэньвала выканаўцаў прафесійнае журы. Так, вядомая спявачка беларускай эстрады Ганна Благава, якая ўваходзіла ў склад камісіі, запэўніла, што журы звяр-

тала ўвагу на шматлікія аспекты, пачынаючы з таго, як чалавек выходзіць на сцэну, узаемадзеянне яго майстэрствам, мастацтвам вакальнага выканання.

— Калі ты імкнешся да вяршынь, то павінен паказаць сябе на ўсе сто. Зразумела, што ўдзельнікі хвалююцца, але для гэтага і праводзяць конкурсы: яны гартуюць характар артыста, удасканальваюць яго прафесіяналізм, — адзначыла артыстка.

Самым першым на сцэну выйшаў дуэт з Мінскай вобласці з запальнай песняй «Хата бацькоў».

— Мы ўдзельнікі студыі рознажанравага вакалу Median Voice. Другая наша песня — «Што ты зрабіў для Радзімы?» — падзяліліся Вікторыя Астроўка з БДЭУ і Арцём Палкін з БДУКМ. —

Рады, што прыехалі на адбор разам, падтрымліваем адно аднаго.

Аднак па выніках нарады журы пуццёку ў Смаленск атрымаў толькі Арцём. Уразіла нас яшчэ і Міхаліна Хвясюк з Мікашэвічаў, якая таксама паспяхова прайшла ўсе выпрабаванні адборачнага тура. Першая песня, якую яна выканала, прабірава літаральна да мурашоў. Высветлілася, што кампазіцыю «Размова» спецыяльна для дзяўчыны напісаў вядомы кампазітар Валерый Шмат.

— З-за ўзросту не маглі ўдзельнічаць у фестывалі раней, а цяпер нарэшце ўдалося сюды трапіць. Аб'ездзіла ўжо больш за 200 конкурсаў. Праўда, быў своеасаблівы прыпынак — некаторы час не выступала: крыху адвыкла ад усёй гэтай атмасферы. Але сёння была

прыемна здзіўленая таму, як добра нас сустрэлі і як арганізавалі, — падзялілася Міхаліна.

Другой песняй, якую выканала дзяўчына, стала «Позна» Наталлі Падольскай. Выбрала яна яе таму, што непадзеленае каханне — адна з актуальных праблем моладзі.

Таксама ў лік абраных канкурсантаў увайшлі Ангеліна Самалётава, Яраслава Сокал, Андрэй Цуба з Мінска, Надзея Дзегцярова і Дар'я Чэслаўская з Магілёва, Вікторыя Касцюкова з Гродзенскай вобласці. Усіх іх цяпер чакаюць іх галоўныя выступленні, якія пройдуць ужо ў верасні і атрымаюць ацэнку новай публікі. Жадаем поспехаў і будзем сачыць за іх фестывальнай дарогай!

Лізавета ГОЛАД, фота аўтара.

ЗВЯЗДА